

הַבְּרָכָה הַנִּסְתָּרָה מִן הַשָּׁמַיִם

סְפוּר עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֶלְפָתָא
וּבְנוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא

רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא
הָיָה הַמְּנַהִיג
הַגָּדוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

יַחַד עִם בְּנוֹ
הַצָּעִיר שְׁמַעוֹן,
הֵם לָמְדוּ תוֹרָה
בְּלֵב טָהוֹר
וּבְאַהֲבַת הַשֵּׁם
עֲצוּמָה.

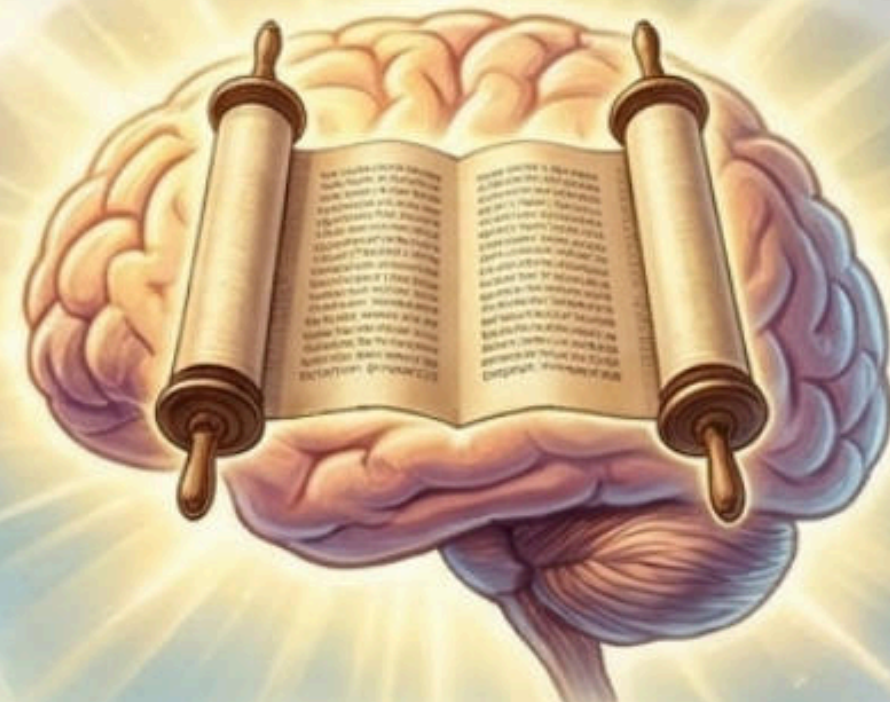

יום אחד קרא האב לבנו ואמר לו:
בני, לך אל הצדיק הקדוש רבי שמעון בן חלפתא, ובקש ממנו ברכה מן השמים!

כֶּתֶר עֲשָׂר

כֶּתֶר חֲכָמָה

הַנַּעַר יֵצֵא לְדֶרֶךְ וְלִבּוֹ מָלֵא צַפִּיּוֹת:
מָה הַצַּדִּיק יְבָרֵךְ אוֹתִי? שְׂאֵהָיָה הָאִישׁ הָעֹשֶׂי רַעוּלָם? אוֹ אוֹלֵי הַחֲכָם מִכָּלָם?

שִׁמְעוֹן הִגִּיעַ לְבֵיתוֹ שֶׁל הַצִּדִּיק.
הוּא הִבִּיט בִּירְאֵת כְּבוֹד בֶּקֶשׁ הַטָּהוֹר שֶׁל הָרֵב לְבוּרָא, וּבִקֵּשׁ עֲבוּרוֹ בְּרָכָה.

יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא תִבְיֵשׁ,
וְשֹׁלֵא תִתְבַּיֵּשׁ

הַצַּדִּיק בִּירָךְ אוֹתוֹ בְּמִלִּים סוּדִיווֹת:
הַצַּלִּיק הוֹרֵבוֹךְ בְּאֵעוֹד עֶסֶם הִקְצָר שֶׁל חֵלֶא שֵׁשׁ, וְשֹׁלֵא תִתְבַּיֵּשׁ.

הַנַּעַר חָזַר הַבֵּיתָה עָצוּב וּמְאֹכָזָב.
אֵיפֹה הָעֵשָׂר? אֵיפֹה הַחֲכָמָה? שָׁרָק לֹא אֶתְבַּיֵּד מִן הַשָּׁמַיִם? שָׁאֵל בְּלִבּוֹ.

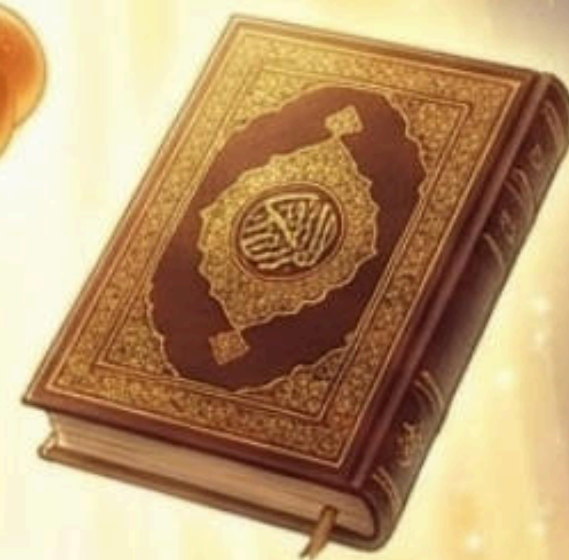

הַנַּעַר חָזַר הַבֵּיתָה עָצוּב וּמְאֹכָזָב.
אֵיפֹה הָעֵשָׂר? אֵיפֹה הַחֲכָמָה? שָׁרָק לֹא אֶתְבַּיֵּשׁ? זֶה הַבְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם? שָׁאֵל בְּלִבּוֹ.

אָבֵל כַּאֲשֶׁר שְׁמַעוֹן סִפֵּר זֹאת לְאָבִיו, רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא מִמָּשׁ זָרַח מִשְׁמָחָה!
בְּנֵי, מָה אַתָּה לֹא מֵבִין? מִכָּל הַמִּתְנֻנוֹת, זֶה הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם!

הָאֵב הַסְּבִיר:
אִם לְעוֹלָם לֹא
תִּתְּבִיִּישׁ – זֶה
סִימָן שֶׁהַנֶּשֶׁם
יֵדָאג לָךְ תְּמִיד!
הוּא יִשְׁמַר עָלֶיךָ
וַיִּתֶּן לָךְ שְׁפָע,
עֵלְשֵׁר וְחֻכְמָה,
כִּדִּי שְׁלֹא יִחְסֹר לָךְ
דָּבָר.

וְאִם לְעוֹלָם לֹא תִבְיֵשׁ אַחֲרֵי־ם – סִימֶן נְשִׁיֵּשׁ לָךְ אֶת הַלֵּב הַכִּי טָהוֹר!
וְהַנֶּשֶׁם אוֹהֵב לֵב טָהוֹר יוֹתֵר מִכָּל חֲכָמָה נְשַׁבְּעוֹלָם!

לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ

לֹא לְבַיֵּשׁ

מִעֵגֶל הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲמִתִּית:
הַבְּרָכָה הַסּוּדִית מְחַכֶּרֶת אֶת בֵּין
אָדָם לַחֲבֵירוֹ עִם אֲהֵבַת הַשֵּׁם.
עֲשֵׂית טוֹב לְאַחֵרִים מְבִיאָה אֶת
הַהֲגָנָה שֶׁל הַשָּׁמַיִם.

אֲהוֹב הַשֵּׁם

לֵב טָהוֹר

גַּם אֲנַחְנוּ:

לְפַעֲמִים אֲנַחְנוּ מִתְּפִלָּים
לִשְׁם שְׁנֵקֶבֶל צִיּוֹן מִשָּׁלָם
מִהַמּוֹרָה, אוֹ מִתְּנָה גְדוֹלָה,
וְשׁוֹכְחִים מָה הַבְּרָכָה הַכִּי
יְקָרָה בְּעֵינֵי הַשָּׁם.

מִבְּחֵן הַחֲצִיר שְׁלָה: כְּשֶׁחָבַר טוֹעָה אוֹ נוֹפֵל – הֵאֵם נִצְחָק אוֹ נִעְזֹר?
כְּשֶׁאַתָּה בּוֹחֵר לֹא לְבִישׁ, אַתָּה מְבִיא עַל עַצְמְךָ אֶת בְּרַכַּת הַצַּדִּיק!

בְּכֹל פֶּעַם שְׁאַתָּה שׁוֹמֵר עַל
כְּבוֹד הַחֲבֵר, הַנֶּשֶׁם מִבְּטִיחַ
לְשׁוֹמֵר עַל כְּבוֹדָךְ.
כִּי מִצְוָה בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ –
הִיא הַדֶּרֶךְ לְהִירָאוֹת אֶת
אֲהֲבַת הַנֶּשֶׁם!

מוֹסֵר הַשָּׂכֵל:
הַבְּרָכָה הַכִּי גְדוֹלָה בְּעוֹלָם הִיא לֹא
לְבִישׁ אַחֲרִים, וְלֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ בְּעֶצְמָנוּ.
זוֹ הַשְׁלֵמוֹת הָאֲמִתִּית!

